

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **K. M.**,
bytem X,
zastoupený Mgr. Pavlem Bednaříkem, advokátem,
se sídlem Bartolomějská 11, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2020, č. j. 084776/2019/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 5. 2019, č. j. MUCE 31577/2019 OZP/Mi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání trvajících přestupků podle § 54 odst. 2 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění účinném do 28. 11. 2019 (dále jen „lesní zákon“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že nejméně od září 2017 na lesním pozemku p. č. X v katastrálním území M. a části lesního pozemku p. č. X v katastrálním území S. n. V. o

ploše cca 100 m² na různých místech postupně zrealizoval nepovolenou přestavbu rekreační chaty č. ev. X včetně jejího rozšíření; vybudoval doplňkovou stavbu s venkovním krbem a navazujícím zastřešeným venkovním posezením, vyzdžené jezírko a rozsáhlé vydlážděné chodníky a další plochy; u venkovního posezení založil vymulčovaný záhon s okrasnou vegetací a na zbylém prostoru udržovaný trávník; a omezuje volný vstup veřejnosti do lesa; tedy bez rozhodnutí orgánu státní správy lesů o odnětí nebo bez rozhodnutí o omezení, pozemky určené k funkci lesa odnímá nebo omezuje jejich využívání pro plnění funkce lesa, přičemž v době zahájení řízení dne 24. 1. 2019 protiprávní stav trval. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 33 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě předně uvádí, že se žalovaný ztotožnil s prvostupňovým rozhodnutím a v převážné míře na něj odkazuje. Přestože je to obecně možné, míra odkazů způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný na odvolací námítky věcně nereaguje.
3. Dále uvádí, že správní orgány nerespektovaly zásady uvedené v § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vůbec totiž nehodnotily, že předmětné nemovitosti jsou dlouhodobě (v řádu desetiletí) užívány k rekreačním účelům, což se týká celé lokality kolem řeky K. a okolních pozemků. O této skutečnosti mají správní orgány povědomí, neboť podle Lesních hospodářských osnov Černošice, z. o. Zbraslav (dále jen „LHO“), které jsou součástí správního spisu, jsou pozemky vedeny jako „zahrada s chatkou – oploceno, parková úprava“. Proti tomuto pokojnému stavu správní orgány zprvu ničeho nenamítaly a to ani na sousedních pozemcích. V tomto ohledu tak nelze hodnotit jako protiprávní jednání ta, která jsou žalobci kladena za vinu, protože jsou v souladu s pokojným stavem a jsou jinde akceptována. Žalobce se tak zaviněně nedopustil zejména toho, že u venkovního posezení založil vymulčovaný záhon s okrasnou vegetací a na zbylém prostoru udržovaný trávník a omezuje volný vstup veřejnosti do lesa. Pokud by však správní orgány postupovaly opačně, nesmí správní orgány postupovat jinak než u ostatních vlastníků pozemků, tedy se jedná o postup vůči žalobci diskriminační.
4. Pokud správní orgány vyčetly žalobci, že pokojný stav ničím nedoložil, žalobce uvedl, že je správním orgánům z úřední činnosti známo, jaký byl pokojný stav, což plyne z podkladů založených ve správním spise včetně LHO a fotodokumentace. Případně měly správní orgány doplnit dokazování. Žalovaný pak nijak nezhodnotil, že na sousedních pozemcích je shodný pokojný stav akceptován. Žalobce zdůraznil, že pokud žalovaný klade k tíži žalobci, že nezpochybňoval podklady obsažené ve správním spise, žalobce uvádí, že jsou správní orgány povinny postupovat z moci úřední tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgány tak měly provést další důkazy, zejména ve vztahu k rekonstrukci chaty a přístupu na pozemek.
5. Žalobce dále namítá, že žalovaný nedostatečně a nepřesvědčivě zvážil sankci, která byla žalobci uložena. Správní orgán I. stupně vycházel z toho, že žalobce není studentem denního studia, přestože má žalobce za to, že byl prokázán opak. Žalovaný zjištění neopravil, což má význam pro stanovenou výši sankce. Pominul okolnosti dle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 25. 2. 2020 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a nehodnotil zavinění žalobce či skutečnost, že pozemek p. č. X je v LHO veden jako zahrada s chatkou – oploceno. Úvaha správních orgánů o finančním zázemí sousedů a rodiny žalobce je rovněž nepodstatná.
6. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Předně uvádí, že žalobní body kopírují odvolací námítky. Má za to, že se s námítkami žalobce řádně vypořádal na straně pět a šest napadeného rozhodnutí. S otázkou údajného pokojného stavu se řádně vypořádal správní orgán I. stupně na stranách dvě až tři a šest až osm prvostupňového rozhodnutí. Z listu vlastnictví č. X je nesporné, že oba pozemky ve vlastnictví žalobce jsou lesními pozemky, když na jednom z nich

je budova. S ohledem na závaznost druhu pozemku uvedeného v evidenci je nesporné, že oba pozemky jsou lesem. K údajnému pokojnému stavu správní orgány zjistily, že původní chata o výměře pozemku 27 m² stojí nyní mimo původní pozemek a podle žádosti, kterou žalobce podal k zahájení řízení o odstranění chaty, nová chata zabírá zastavenou plochu 79,8 m² (v rozhodnutí je uvedeno 69,8 m²). Správní orgán I. stupně přesně popsal stavby, které zasahují do funkce lesa a porušují zákon. Sankce je uložena za nevratné odnětí lesa nepovolenými stavebními úpravami, nikoli za užívání k rekreaci. Ohledně výše sankce se správní orgány rovněž řádně vypořádaly. Předložení průkazu o studiu neznamena, že ve studiu pokračuje, nýbrž pouze to že průkaz neodevzdal, když studium ukončil. Nadto správní orgán I. stupně konstatoval, že vzhledem k rozsahu přestavby chaty, musel mít žalobce dostatek finančních prostředků. Nelze souhlasit s žalobcem, že správní orgány rovněž přihlédly k okolnostem podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Zavinění zohledněno bylo, když ho obsahuje i výrok prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný uzavřel, že odvolací důvody byly pouze formálního charakteru.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nevyjádřili nesouhlas, tudíž se má za to, že s takovým postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že s žalobcem bylo vedeno ode dne 22. 11. 2017 řízení o nařízení odstranění stavby „*Přístavba a nástavba rekreační chaty evid. č. X*“ na pozemku p. č. X a p. č. X v k. ú. M., které zahájil úřad městyse Štěchovice (dále jen „stavební úřad“).
9. Správní orgán I. stupně pak provedl dne 25. 10. 2018 kontrolu dodržování lesního zákona a jeho prováděcích předpisů při obhospodařování a užívání lesních pozemků p. č. X a p. č. X v k. ú. M. a části pozemku p. č. X v k. ú. S. n. V. určených k plnění funkce lesa. Z protokolu o jeho provedení plyne, že správní orgán I. stupně před samotnou kontrolou na základě vlastní činnosti zjistil, že chata žalobce č. ev. X zasahuje dle údajů katastru nemovitostí do pozemku p. č. X a částečně do pozemku p. č. X. Do LHO byly pozemky p. č. X a p. č. X zřízeny k 1. 1. 2012 s popisem „zahrada s chatkou – oploceno; parková úprava“ s porostem smrků a keřů. Za součinnosti stavebního úřadu bylo zjištěno, že proběhla přestavba chaty ev. č. X, jejímž výsledkem je objekt v jiném umístění oproti původní poloze. Na místě bylo správním orgánem I. stupně zjištěno, že ve východní části pozemku p. č. X stojí vedlejší objekt s obvodovými zdmi vyskládanými z kamene a dvoukřídlými dveřmi (vraty), jehož součástí je z vnější jihozápadní strany venkovní krb, na který navazuje zastřešené venkovní posezení. Střeška má stejný charakter jako střeška chaty a podlaha je z vyspárované dlažby. Stejně tak je vydlážděn prostor mezi tímto objektem a hranicí pozemku směrem k řece K.. Severovýchodním směrem na objekt navazuje zeď z vykládaného kamene vedoucí na sousední pozemek. Nevydlážděné plochy pozemků p. č. X a p. č. X jsou využívány jako udržované trávníky a prostor u venkovního posezení je vymulčován a řídké osazen okrasnou vegetací. Přístup na pozemky žalobce je přes zamykací kovovou lávku přes K.. Lesní vegetaci na pozemcích tvoří původní vzniklé smrky a smrkový živý plot při hranici s K.. V plochách upravených terénem na pozemcích p. č. X a p. č. X jsou kmeny stromů ohraničeny obrubníky. Terén je pomocí chodníků, zpevněných ploch, podezdívky a zeminy srovnán do roviny. Ze závěru kontrolního zjištění plyne, že chata ev. č. X prošla kompletní obnovou. V důsledku toho narostla zastavěná plocha o 36 m², tedy více než dvojnásobně.

Žalobce přistupuje k pozemkům p. č. X, p. č. X a p. č. X jako k zahradě. Navázal na způsob užívání pozemků předchozím vlastníkem, a původní protiprávní stav rozvinul rozsáhlými terénními úpravami, jejichž součástí jsou masivní zastavěné plochy dané výstavbou jezírka, vedlejšího objektu s venkovním posezením, chodníky a dalšími pochozími plochami. Na nezastavěných upravených plochách udržuje žalobce trávníky a u venkovního posezení okrasný záhon. Zastavěné plochy nemají souvztažnost s potřebami lesnického hospodářství a podporou lesa, znemožňují obnovu lesa, jako základní podmínku pro naplnění účelu pozemků. Na nezastavěných upravených částech není obnova lesa trvale znemožněna, kontrolovaný lesní porost žalobce nezakládá, ale prostřednictvím sekání trávníku a mulčování brání přirozené obnově lesa. Přestože oplocení není kompletní, omezuje právo veřejnosti vstupovat v rámci obecného užívání lesa, protože navozuje mylný dojem o zákazu vstupu na soukromý pozemek.

10. Součástí správního spisu je i výpis z katastru nemovitostí LV č. X, podle něhož jsou pozemky žalobce p. č. X a p. č. X určeny k plnění funkcí lesa; katastrální a letecká mapa pozemků p. č. X a p. č. X včetně dotčené lokality; fotodokumentace pořízená během kontrolní prohlídky; fotodokumentace chaty pořízená patrně dne 12. 9. 2017 (čl. 60–62 správního spisu); mapa vlastnického separátu „LHO Černošice ZO Zbraslav“ s platností od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021 včetně údajů, podle nichž je porost na pozemku p. č. X popsán jako: „*REK: M. ch. obl; LBK, úpatí SZ svahu; zahrada s chatkou – oploceno*“; smlouva o zřízení služebnosti a smlouva o smlouvě budoucí kupní uzavřená dne 18. 1. 2018 mezi ALTSTAEDTER INVESTMENSTS a.s. (dále jen „vlastník lesa“), jako povinným, a žalobcem, jako oprávněným, podle níž je zřízena časově neomezená služebnost zatěžování části pozemku p. č. X ve prospěch každého vlastníka pozemku p. č. X; kupní smlouva ze dne 17. 8. 2016 uzavřená mezi A. a J. P., jako prodávajícími, a žalobcem, jako kupujícím, jejímž předmětem jsou lesní pozemky p. č. X a p. č. X; a zjednodušená dokumentace (pasport) chaty ev. č. X.
11. Správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona. Během ústního jednání dne 13. 2. 2019 podal žalobce výpověď. Do protokolu uvedl, že během jara 2017 došlo k sesuvu zvětralého materiálu ze skal na jeho pozemky a sesuv poškodil i stávající chatu. Do měsíce přistoupil k opravě chaty. Došlo k její rekonstrukci a k nezbytným zásahům do nosných konstrukcí. Zával poškodil i dva vedlejší objekty, které rovněž zrekonstruoval. Díky závalu vznikla vedle chaty díra, do které natekla voda z výše položeného pramene. Terén upravil tak, aby nedocházelo k dalšímu ohrožování chaty vodou. V návaznosti na zával provedl úpravy v souladu s předchozím pokojným stavem. Vstup na pozemek byl vždy omezen lokálními podmínkami, tj. řekou a skálou. Žalobce doplnil, že nečiní žádné překážky ke vstupu na pozemky. Ve vztahu k rozporu umístění původní chaty uvedl, že vše činil se záměrem na nezasahování do lesních pozemků nad rámec dlouhodobého pokojného stavu. Žalobce uzavřel, že je student bez příjmů a předložil průkaz studenta Metropolitní univerzity Praha.
12. Dne 20. 3. 2019 byl vyslechnut svědek Ing. Z. N.. Během výslechu bylo svědkovi předloženo celkem pět fotografií podle správního orgánu I. stupně pořízených dne 12. 9. 2017 (fotografie čl. 60–62 správního spisu). Svědek k nim uvedl, že je s výjimkou jediné poznává. Pořídil je on sám svým telefonem zhruba před rokem a půl na pravém břehu řeky K. před osadou H.. Doplnil, že si není jist fotografií na čl. 60 dole, protože si nevybavuje, že by někoho na místě potkal. Fotografie po pořízení zaslal správnímu orgánu I. stupně. Také uvedl, že si vybavuje vedle chaty obnaženou skálu od zeminy. K otázkám zmocněnce žalobce konstatoval, že fotografie pořídil jako dokumentaci své činnosti, neboť působí jako odborný lesní hospodář pověřený Městským úřadem Černošice. Fotografie správnímu orgánu I. stupně posílal, aby si ověřil, jestli jsou provedené úpravy legální. Svědek uzavřel, že se na pozemek dostal pěšky.
13. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona. Správní orgán I. stupně v odůvodnění předně uvedl, že při své úřední činnosti zjistil, že na pozemku p. č. X, p. č. X a p. č. X byla realizována přestavba chaty, kterou stavebník

neprojednal s úřadem. Vznikl proto předpoklad, že přestavbou dotčené pozemky nejsou lesnický obhospodařovány, nýbrž užívány pro individuální potřebu. Před provedením kontroly stavební úřad správnímu orgánu I. stupně potvrdil provedení stavby s odlišným umístěním, než měla původní chata, a navýšenými rozměry. Po provedené kontrole dospěl správní orgán I. stupně k podezření, že činnosti žalobce jsou v kolizi s účelem a přípustným využitím pozemků určených k plnění funkce lesa (PUPFL). Správní orgán I. stupně poté zrekapituloval dosavadní průběh řízení o přestupku a dospěl k závěru, že je prokázáno, že žalobce se jako vlastník, resp. oprávněný uživatel cizího pozemku, dopustil ve výroku vymezenými činnostmi přestupku podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona. Správní orgán I. stupně, jako příslušný orgán státní správy lesů, ve prospěch žalobce nevydal žádné rozhodnutí o odnětí či omezení nevydal. Neslučitelnost jednání žalobce plyne zejména s povoleným využitím lesních pozemků, není-li povolena výjimka ve formě odnětí či omezení. Pozemky se mají užívat způsobem účelného obhospodařování ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) lesního zákona, tj. obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa. Užívání lesa ani neodpovídá žádné z výjimek zakotvených v § 15 odst. 3 lesního zákona. Jelikož konec trvání protiprávního stavu je vymezen jeho odstraněním, k čemuž nedošlo, zhodnotil správní orgán I. stupně jednání žalobce jako trvající přestupek. Žalobce koupil v roce 2016 od přechodícího vlastníka pozemky již určitým způsobem upravené k individuální rekreaci. Tento stav nejen že udržoval, ale významně ho prohloubil přestavbou chaty a vedlejších objektů, dalšími terénními úpravami (chodníky, jezírko) a navážkou zeminy. Správní orgán I. stupně neměl pochyby o totožnosti pachatele přestupku, neboť jako investor pasportu chaty je uveden žalobce, stejně jako žadatel o stanovisko k dodatečnému stavebnímu povolení. Správní orgán I. stupně nesouhlasí s žalobcem v tom, že přestavbu provedl s původním pokojným stavem. Původní ráz dotčených pozemků, který by byl možný považovat za přírodně blízký (vyjma původní chaty), nebyl provedenými změnami zachován, naopak byl přestavbou chaty a velkým nárůstem zastavěných ploch altánem, jezírkem a chodníky radikálně změněn. Navíc žalobce své tvrzení o zachování pokojného stavu nedoložil, a o opaku lze usuzovat z veřejně přístupných leteckých snímků, a to přinejmenším ohledně polohy a velikosti původní chaty, (ne)existenci jezírka, chodníků atd. Obnova chaty je pak dle § 177 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, možná pouze do původní podoby. Nelze proto žalobci přisvědčit, že ho k činnosti vedly vnější vlivy. Vznik jezírka žalobce zdůvodnil vznikem díry, v níž se akumulovala voda, která ohrožovala chatu. Takové tvrzení vyvrací fotodokumentace ze dne 12. 9. 2017, která v dotčeném místě vyobrazuje terén srovnaný do roviny. I svědek si v místě vybavil pouze obnaženou skálu. Díra tak musela být vyhloubena uměle v kontextu realizace okrasné zahrady. Charakter oplocení žalobce změnil přinejmenším v podobě valu na jihozápadní hranici a nové přístupové zamykací lávky přes řeku. Žalobce tak pokračoval v protiprávním stavu založeném předchozím vlastníkem a sám se tak dopustil přestupku. Pokud žalobce odkazoval na souhlas k provádění terénních úprav na pozemku p. č. X, správní orgán I. stupně uvedl, že byl žalobce smlouvou o zřízení služebnosti zavázán povinností užívat pozemek v souladu s lesním zákonem včetně respektování povinností a zákazů. Toto smluvní omezení vlastník lesa prolomil následným souhlasem dne 26. 11. 2018 po realizaci úprav. Takový ale nemá zpětnou platnost. Vlastník lesa sice může udělit výjimku ze zákazů dle § 20 odst. 1 písm. a) až k) lesního zákona, nemůže se však dostat do kolize s dalšími omezeními podle lesního zákona, zejména § 13 odst. 1 (veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona a jejich využití k jiným účelům je zakázáno). O takové výjimce rozhoduje orgán státní správy lesů, nikoli vlastník lesa. Správní orgán I. stupně vyhodnotil povahu přestupku jako vysokou zejména s ohledem na možnost fatálního dopadu na lesní porost. Na převážné části pozemku totiž jde o nevratné či těžce vratné odnětí funkce lesa, žalobce ani nezakládá lesní porost. Popírá tak základní principy fungování lesa a lesních pozemků. Navíc statut pozemků je zřejmý z katastru nemovitostí. K výši sankce byla zohledněna i doba trvání protiprávního jednání. Bylo shledáno, že přestože žalobce doložil potvrzení o studiu, není výše sankce pro něho likvidační. Žádným jiným způsobem své

majetkové poměry nedoložil. Samotný fakt, že je žalobce studentem, nedokládá jeho nemajetnost. Není totiž vyloučeno, že souběžně pracoval. Nadto je žalobce vlastníkem nemovitostí uvedených na LV č. X, které sice nabyt za 120 000 Kč, nicméně přestavbou do nich investoval větší obnos. Nemovitosti žalobce pak tvoří funkční celek se sousedním lesním pozemkem p. č. X, který patří společnosti LogiPharm s.r.o., jejímž jednatelem je T. M., který žalobce zastupoval při kontrolním šetření na místě. Správní orgán I. stupně uzavřel, že dalším vodítkem pro stanovení výše pokuty bylo, že sankce za přestupek má pokrýt případy odnětí či omezení do 1,5 ha, u níž je výše pokuty až 1 000 000 Kč. Výměře 500 m² tak odpovídá uložených 33 000 Kč.

14. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Žalobce předně uvedl, že jeho výpověď mu nemůže být kladena k tíži. Správní orgán I. stupně pak nehodnotil námitku, že jsou pozemky dlouhodobě užívány k rekreačním účelům, stejně jako okolní pozemky. I podle LHO jsou pozemky vedeny jako „zahrada s chatkou – oploceno, parková úprava“. Ani u sousedních pozemků nebyl pokojný stav rozporován. Nemůže mu být kladeno za vinu, že u venkovního posezení založil vymulčovaný záhon s okrasnou vegetací a na zbylém prostoru udržovaný trávník a omezuje volný vstup veřejnosti do lesa. O pokojném stavu vypovídá obsah správního spisu, proto požadavek na to, aby jej žalobce doložil, je nadbytečný. Správní orgán I. stupně posoudil stavbu provedenou v rozporu se stavebními předpisy. K tomu však nemá pravomoc. Dále není patrné, z čeho čerpal při zhodnocení původní velikosti chaty. Navíc okrasný záhon a sekání trávy nemohou být zjevně v rozporu s funkcí lesa. Uzamykatelná branka není ve vlastnictví žalobce. Žalobce pak prokázal, že je studentem, když prokázání negativní skutečnosti, tj. že je bez příjmů, není možné. Rovněž nebylo hodnoceno zavinění žalobce a skutečnost, že je pozemek p. č. X v LHO veden jako zahrada s chatkou – oploceno. Finanční zázemí rodiny a sousedů je pak zcela bez významu.
15. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení a k námitce žalobce, že mu byla jeho výpověď přičtena k tíži, žalovaný uvedl, že se jedná pouze o jeden z mnoha podkladů. Žalobcem nebyly zpochybněny obstarané podklady až na to, že žalobce tvrdí, že vstup na pozemek není nikterak omezován a kovová branka umožňující vjezd k chatě není jeho. Žalovaný vyhodnotil toto tvrzení žalobce jako nedůvodné s ohledem na to, že branka je součástí lávky umožňující vstup k jeho chatě. Ve vztahu k námitce ohledně dosavadního užívání dotčených pozemků žalovaný konstatoval, že správním orgánem I. stupně nebyl zpochybněn původní stav lesních pozemků před činností žalobce, tj. využití k rekreaci. Činnostmi, kterými žalobce změnil pozemek do současné podoby, se však již neslučují s tím, jak by měl být pozemek vedený jako pozemek určený k plnění funkcí lesa obhospodařován. Veškeré činnosti, kterými žalobce změnil stav pozemku, jsou v rozporu s lesním zákonem. Toho se žalobce dopustil realizací novostavby chaty, nikoli její rekonstrukcí, neboť chata je větších rozměrů a je umístěná mimo původní rozsah chaty. Svým jednáním tak žalobce porušil § 1, § 11, § 13 odst. 1, § 20 odst. 1 písm. b), § 31 odst. 1 a § 32 odst. 2 lesního zákona. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán I. stupně je dotčeným orgánem státní správy ve stavebních věcech, když vydává souhlas podle § 14 odst. 2 lesního zákona. V případě, že se nevyžaduje jeho souhlas, bývá zpravidla rozhodováno dotčeným orgánem státní správy lesů o odnětí dle § 15 lesního zákona. K odlišné poloze chaty žalovaný uvedl, že jí dokládají podklady obstarané během řízení. Žalobce měl možnost se k nim vyjádřit, nicméně ničeho nenamítal. Narušení funkce lesa bylo řádně vypořádáno v prvostupňovém rozhodnutí. Žalovaný doplnil, že udržování trávníku, živého plotu a stavba pojezdových ploch se neslučuje s udržováním a následnou péčí o les tak, jak je uvedeno v § 1 lesního zákona. Žalovaný nezpochybňuje nutnost zásahu po sesuvu půdy, žalobce však měl postupovat v souladu s lesním zákonem. K otázce omezování přístupu žalovaný konstatoval, že k omezování přístupu na pozemek dochází mimo jiné tím, že žalobce vytvořil překážku v podobě rozestavěného plůtku. Tím se dopouští porušení § 32 odst. 7 lesního zákona. Porušuje zákaz oplocovat les z důvodu vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa. Tato skutečnost pak byla v průběhu řízení prokázána.

K namítané výši sankce žalovaný uvedl, že její výše byla náležitě posouzena, a to i z pohledu všech namítaných okolností žalobce. Přestože žalobce uváděl, že je studentem bez příjmů, žalovaný uvedl, že pořízení nemovitostí a rekonstrukce stavby v provedeném rozsahu vyžaduje nemalé finanční prostředky. Správní orgán I. stupně vycházel ze závažnosti jednání, nevratných následků, doby trvání přestupku a absencí polehčujících okolností. Dále vycházel z úvahy, že sankce má pokrýt případy dotčení ploch do výměry 1,5 ha. U vyššího dotčení se již jedná o trestný čin. Horní sazbě 1 000 000 Kč by tak příslušelo nepovolené odnětí o 1,5 ha. Byla stanovena sankce odpovídající poměru uvedených hodnot, což pro výměru 500 m² odpovídá uloženým 33 000 Kč. Žalovaný doplnil, že sankce činí zhruba dva měsíční platy s minimální mzdou a nemůže být proto pro žalobce likvidační.

Posouzení žalobních bodů

16. Podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba dále dopustí přestupku tím, že bez rozhodnutí orgánu státní správy lesů o odnětí nebo bez rozhodnutí o omezení pozemky určené k plnění funkcí lesa odnímá nebo omezuje jejich využívání pro plnění funkcí lesa.
17. Podle § 1 lesního zákona účelem tohoto zákona je stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm.
18. Podle § 3 odst. 1 lesního zákona pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou a) pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst. 1 tohoto zákona (dále jen „lesní pozemky“), b) zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace (hole), s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, a lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí zemědělského půdního fondu a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství (dále jen „jiné pozemky“). U těchto pozemků může orgán státní správy lesů nařídit označení jejich příslušnosti k pozemkům určeným k plnění funkcí lesa.
19. Podle § 3 odst. 2 lesního zákona pozemky určenými k plnění funkcí lesa nejsou školky a plantáže lesních dřevin založené na pozemcích, které nejsou určeny k plnění funkcí lesa, pokud orgán státní správy lesů na návrh vlastníka pozemku nerozhodne jinak.
20. Podle § 3 odst. 3 lesního zákona v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa, rozhoduje orgán státní správy lesů.
21. Podle § 8 zákona o odpovědnosti za přestupky je trvajícím přestupkem takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.
22. Podle § 69 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení.
23. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Obsah a kvalita žaloby tedy předurčuje podobu rozhodnutí soudu, protože míra podrobnosti „odezvy“ správního soudu je závislá na tom, jak detailně své námítky žalobce v žalobě formuluje. Omezí-li se žalobce na pouhá obecná konstatování, nemůže na ně správní soud reagovat jinak než srovnatelně obecně [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 9. 2018, č. j. 8 Afs 170/2018-36, bod 20]. Žalovaný na šesti stranách žalobou napadeného rozhodnutí (a správní orgán I. stupně na deseti stranách prvostupňového rozhodnutí) podrobně odůvodnil své závěry sumarizované výše (body 13 a 14

tohoto rozsudku). Nutno rovněž podotknout, že žalobce v žalobě v zásadě pouze opakuje argumentaci obsaženou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by podrobněji reagoval na to, jak se s ní žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal (viz str. 5–6 napadeného rozhodnutí). Není přitom úlohou soudu, aby opakovaně vysvětloval důvody, pro které byla argumentace žalobce shledána lichou, mylnou a vyvrácenou, pokud závěry správních orgánů v tomto směru ob stojí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, bod 16). Ztotožní-li se proto soud při posouzení žalobních námitek se závěry správních orgánů, bude na ně pouze odkazovat, případně je stručně zrekapituluje.

24. Soud se předně zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.
25. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí v odvolacím řízení (§ 93 odst. 1 správního řádu). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, NSS konstatoval, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“. Současně platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomeneli správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). *Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí*“ (srov. též např. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018-21). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není vyloučeno, aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí správního orgánu I. stupně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
26. Nepřezkoumatelností ve vztahu k odvolacím námitkám napadené rozhodnutí netrpí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolací námitky žalobce vytyčil do pěti okruhů, a ke každému z nich uvedl explicitní zdůvodnění. Nelze tak dospět k závěru, že by je nevypořádal. Podstatné je, že z napadeného rozhodnutí je možné seznat, že se žalovaný podstatou námitek zabýval a vysvětlil, proč nepovažuje argumentaci žalobce za správnou. Jak uvedl NSS např. v rozsudku ze dne 20. 5. 2020, č. j. 5 As 319/2019-36, „správní orgány a soudy totiž nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, nebo ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018-21)“. Tak tomu bylo i v tomto případě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí bez jakékoli pochybnosti plyne názor žalovaného na odvolací námitky.

Žalovaný uvedl, že výpověď žalobce byla brána jako jeden z více podkladů pro shledání viny za přestupek, že správní orgány nezpochybňovaly původní stav lesního pozemku (využití k rekreaci), ale podstatné byly činnosti žalobce, které se neslučují s využívání lesních pozemků k plnění funkcí lesa, že správní orgán I. stupně byl oprávněn posoudit stavební činnost žalobce, protože je dotčeným orgánem státní správy ve stavebních řízeních dle lesního zákona, že zamezení volného přístupu spatřují správní orgány v realizaci rozestavěného plůtku, a jaká kritéria byla zohledněna při určení výše sankce. Soud považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a s názorem žalovaného se ztotožňuje.

27. Žalobce dále namítal, že správní orgány vůbec nehodnotily, že nemovitosti žalobce jsou dlouhodobě (v řádu desetiletí) užívány k rekreačním účelům, stejně jako celá lokalita (další pozemky) kolem řeky K.. O tom měly správní orgány povědomí, neboť podle LHO jsou pozemky žalobce vedeny jako „zahrada s chatkou – oploceno, parková úprava“. Proti tomuto pokojnému stavu správní orgány zprvu ničeho nenamítaly a to ani na sousedních pozemcích. Pokud spatřují protiprávní jednání žalobce, ale ne již u vlastníků okolních pozemků, jedná se o postup vůči žalobci diskriminační.
28. Žalobci je kladen za vinu přestupek podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona. Podstata přestupku spočívá ve vyvolání a následném udržování (nebo v pouhém udržování) protiprávního stavu, což je představováno odnímáním a omezováním využívání pozemků pro plnění funkcí lesa bez příslušného rozhodnutí orgánu státní správy lesů, a proto se tedy jedná o přestupek trvajícím (srov. § 8 zákona o odpovědnosti za přestupky)
29. Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Úkolem správního orgánu v řízení o přestupku je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Hodnocení důkazů je věcí správního orgánu a je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů, tj. správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu).
30. Úlohou soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku je posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Správní soudy posuzují mimo jiné i to, zda závěry, k nimž správní orgán dospěl, a které vyjádřil v důvodech svého rozhodnutí, mají v provedených důkazech logickou oporu. Úkolem soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku je tak posoudit, zda právní závěr, který z rozhodnutí vychází, má postačující oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování (rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).
31. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že by správní orgány nijak nehodnotily, že pozemky žalobce sloužily k rekreačním účelům. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že žalobce v roce 2016 koupil pozemky již určitým způsobem upravené k individuální rekreaci. Tento stav nejen že udržoval, ale významně ho prohloubil přestavbou chaty a realizací vedlejších objektů, dalšími terénními úpravami (chodníky, jezírko) a navázkou zeminy. Správní orgán I. stupně považoval pokojný stav za takový, který by byl přírodně blízký. Původní ráz provedenými změnami nebyl zachován, naopak byl přestavbou chaty a velkým nárůstem zastavěných ploch altánem, jezírkiem a chodníky radikálně změněn. Správní orgán I. stupně tvrzení o zachování pokojného stavu vyvrátil leteckými snímky lokality, projektovou dokumentací, fotodokumentací pořizenou dne 12. 9. 2017 a výpovědí jejího pořizovatele Ing. Z. N..

32. Žalovaný k tomu doplnil, že správním orgánem I. stupně nebyl zpochybňován původní stav lesních pozemků před činností žalobce, tj. využití k rekreaci. Považoval však za důležité, že činnosti, kterými žalobce změnil pozemek do současné podoby, se neslučují s tím, jak by měl být pozemek vedený jako pozemek určený k plnění funkcí lesa obhospodařován. Veškeré činnosti, kterými žalobce změnil stav pozemku, jsou v rozporu s lesním zákonem. Toho se žalobce dopustil například realizací chaty o větších rozměrech s odlišným umístěním.
33. Úvaha správních orgánů, že žalobce výrazně prohloubil a udržoval protiprávní stav, má oporu ve správním spise. Taková zjištění plynou zejména z fotodokumentace pořízené Ing. Z. N. dne 12. 9. 2017, fotodokumentace pořízené správním orgánem I. stupně během provedené kontroly dne 25. 10. 2018, leteckých snímků a projektové dokumentace. Ačkoli obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy, měl-li žalobce za to, že užívání pozemků nepřekračuje jejich původní (lesní) ráz a funkci, měl svoji argumentaci prokázat předložením patřičných důkazů (např. fotodokumentací). I v přestupkovém řízení má obviněný z přestupku povinnost v souladu s § 52 správního řádu prokázat, co sám tvrdí, má-li správní orgán z jeho tvrzení vycházet (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2013, č. j. 5 As 64/2011-66, či ze dne 27. 8. 2020, č. j. 8 As 194/2018-58). Stejně platí i o argumentaci žalobce, že na sousedních pozemcích měl být obdobný pokojný stav správními orgány respektován. Žalobce neměl setrvat na obecné námitce, nýbrž vymezit konkrétní sousední pozemky a důvody, pro něž považuje svoji činnost za souladnou s funkcí lesa. Z prvostupňového rozhodnutí a správního spisu je přitom zřejmé, že o povaze pozemků (tj. že se jedná o lesní pozemky) nemohl mít pochybnosti ani sám žalobce. Na povahu pozemků byl upozorněn v kupní smlouvě ze dne 17. 8. 2016 (pozemky p. č. X a p. č. X), ve smlouvě o zřízení služebnosti ze dne 18. 1. 2018 a v souhlasu vlastníka lesa ze dne 26. 11. 2018 (pozemek p. č. X).
34. Ve vztahu k zamezování volného vstupu veřejnosti není kladeno žalobci za vinu pouhé oplocení pozemku, ale i vybudování (kamenitého) valu a uzamykatelné branky na lávce přes řeku. Předně lze souhlasit se správním orgánem I. stupně, že realizace oplocení (plůtku a kamenitého valu) vzbuzuje dojem, že se jedná o soukromý pozemek, na nějž by veřejnost neměla vstupovat. O tom, že oplocení na pozemku původně nebylo, svědčí letecké snímky a především fotodokumentace pořízená dne 12. 9. 2017, na níž oplocení v terénu není vyobrazeno, a fotodokumentace ze dne 25. 10. 2018, kde se již oplocení nachází. Rovněž je třeba připomenout, že svědek při výslechu uvedl, že pozemky byly dne 12. 9. 2017 volně přístupné, přičemž žádnou uzamykatelnou branku nezmínil. Omezení přístupu na pozemky bylo lávkou učiněno posléze, o čemž svědčí fotodokumentace ze dne 25. 10. 2018. Z fotografií též plyne, že realizací valu došlo k podstatnému snížení dosažitelnosti pozemku. Ostatně ani žalobce sám netvrdí, že by tyto úpravy byly přítomny již dříve. Soud doplňuje, že možnost užívání lesních pozemků k rekreaci nelze *a priori* vyloučit. Je ale nutné lesní pozemky takovým způsobem využívat pouze v souladu s účelem funkce lesa. Realizaci oplocení ale nelze považovat za nezbytně nutnou pro účely (rekreačního) užívání lesního pozemku a na něm umístěné chaty. Nelze ani souhlasit s názorem, že by realizace udržovaného trávníku a vymulčovaného záhonu mohla splňovat předpoklady pro zachování lesa, péči o něj a jeho obnovu jako národního bohatství (§ 1 lesního zákona), neboť trávník a záhon nelze považovat za lesní porost. Navíc nelze ani předpokládat, že by na nich žalobce vypěstoval a následně zachovával stromy a keře lesních dřevin [srov. § 2 písm. a) a b) lesního zákona].
35. Renovace chaty a činnosti na pozemcích byly provedeny bez jakéhokoliv povolení a pozemky určené k plnění funkcí lesa tak byly dotčeny v rozporu se zákonem. Je tomu tak proto, že § 13 odst. 1 lesního zákona, jež obsahuje u ochrany pozemků určených k plnění funkcí lesa základní povinnosti, stanoví, že veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního

pozemku nebo ve veřejném zájmu. Výjimku tedy v takových případech představuje pravomocné rozhodnutí orgánu státní správy lesů o dočasném nebo trvalém odnětí či omezení plnění funkce lesa ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 lesního zákona, vydané před vlastním započítáním jiného využívání pozemku určeného k plnění funkce lesa. Žalobce však o žádné takové rozhodnutí orgánu státní správy lesů nepožádal, proto také nebylo vydáno. Lesní zákon v ustanovení § 15 odst. 3 písm. a) a b) ještě připouští na pozemcích určených k plnění funkcí lesa umístění staveb tam uvedených bez odnětí (signály, stabilizační kameny a jiné značky pro geodetické účely, stožáry nadzemních vedení, vstupní šachty podzemního vedení, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 30 m²; přečerpávací stanice, vrty a studny, stanice nadzemního nebo podzemního vedení, zařízení a stanice sloužící monitorování životního prostředí a větrní jámy, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 55 m²). Pokud by byla některá z taxativně uvedených staveb umístěna na lesním pozemku, je plocha zastavěná touto stavbou i nadále pozemkem určeným k plnění funkcí lesa. Činnosti provedené žalobcem (např. jezírko, venkovní přístřešek) však v tomto případě nejsou v taxativně vyjmenovaných stavbách uvedeny (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 7 As 39/2012-24). Námitka není důvodná.

36. Pokud má žalobce za to, že LHO mají na posouzení věci vliv, soud zdůrazňuje, že podle § 25 odst. 3 lesního zákona jsou z LHO závazné pouze údaje o celkové výši těžby, která je nepřekročitelná, a podílu melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu, případně též údaj o minimálním plošném rozsahu výchovných zásahů v porostech do 40 let věku (srov. Drobník, J., Dvořák, P.: Lesní zákon. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, 304 s.). Označení pozemku p. č. X v LHO tak nemůže ospravedlňovat žalobcem provedené činnosti a mít na jeho protiprávní jednání vliv. Správní orgány přitom netvrdí, že by lesní pozemky nebyly před zahájením žalobcovy činnosti dotčeny. Nezpochybňují předchozí existenci chaty či oplocení, jejichž původní vzhled a rozsah žalobce nedoložil. Žalobci však kladou za vinu, že provedl takové kvantitativní a kvalitativní úpravy lesních pozemků, které se neslučují s přípustným využitím pozemků určených k plnění funkce lesa, bez tomu odpovídajícího povolení. Proti této argumentaci nicméně žalobce nikterak nebrojí
37. Soud se dále zabýval námitkami zpochybňující výši uložené pokuty. Například z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, vyplývá povinnost správních orgánů přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter.
38. Proti zevrubné a promyšlené argumentaci správních orgánů žalobce v žalobě postavil pouze obecné námitky, že dle jeho tvrzení bylo prokázáno, že je žalobce studentem, dále že žalovaný pominul § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, nezohlednil zavinění a vedení pozemku jako „zahrada s chatkou – oploceno“ v LHO. Za žalobní námitku nelze dle NSS „*rozhodně považovat pouhé negace pečlivě odůvodněných závěrů*“ správních orgánů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2019, č. j. 5 Afs 126/2017-43, bod 50). Soud se proto k obecným námitkám žalobce vyjádří taktéž pouze obecně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42, či rozsudek ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41, bod 11). Současně platí, že pokud žaloba neobsahuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správních orgánů, nemusí správní soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. např. rozsudek NSS soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, popř. rozsudek ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88), a proto může soud na přesvědčivé závěry správních orgánů odkazovat (event. je stručně zopakuje).
39. Není pravdou, že by správní orgány vycházely z toho, že nebylo prokázáno, že žalobce je studentem. Taková skutečnost byla vzata správními orgány v potaz. Správní orgán I. stupně nerozporoval to, že je žalobce studentem, nicméně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že průkaz o studiu nedokládá nemajetnost žalobce, protože ten mohl (nemusel) souběžně pracovat.

Správní orgán I. stupně považoval za stěžejní, že žalobce je vlastníkem nemovitostí uvedených na LV č. X (tj. pozemků p. č. X a p. č. X), které nabyt za 120 000 Kč a přestavbou do nich investoval další finanční prostředky. Správní orgán I. stupně také zohlednil zavinění žalobce, závažnost přestupku, nevratné následky jednání a dobu trvání protiprávního stavu. Správní orgán I. stupně zohlednil i údaje obsažené v LHO a to ve vztahu k závažnosti přestupku. Přihlédl tedy k § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, když účelem tohoto ustanovení je dát správním orgánům kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla arbitrární a pouze obecně odůvodněná (rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2020, č. j. 1 As 80/2020-36). Prvostupňové rozhodnutí je ve vztahu k uložení výše sankce vyčerpávající, soud se s ním ztotožňuje a na jeho odůvodnění plně odkazuje. Soud pouze doplňuje, že pokud správní orgány poukázaly na propojenost sousedních pozemků s rodinou žalobce, učinily tak výhradně nad rámec nosných důvodů svého odůvodnění. Soud proto uzavírá, že nelze usuzovat, že by uložená pokuta byla pro žalobce likvidační. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobci navržené důkazy napadeným rozhodnutím, neboť je součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu